

til at få en reform af landbrugsordningerne i EU på længere sigt.

Så har vi oplevet en udvikling i landbruget, der er industrialiseret i meget, meget høj grad, og som har ført til anvendelsen af en række kemiske og teknologiske hjælpemidler, medicin, gødning, vækstoffremmere, plantegifte, der har ført en lang række ting med sig, som påvirker omverdenen og landbruget selv på en ganske alvorlig måde.

Det forholder vi os så til, når vi skal bidrage til, at landbruget kan løse nogle af landbrugets problemer vedrørende salmonella, vedrørende kogalskab, vedrørende forurening på ejendommene. Det koster også administrative byrder. Salmonella, kogalskab, forurening af ejendommene er vi med til at give landbruget nogle muligheder for at løse. Landbruget leverer en del administrativt knofedt i den anledning, og det er så baggrunden for disse balancer.

Med hensyn til de tal, uanset om det er det ene eller det andet tal, den ene eller den anden optræder med, kan vi jo afsløre, at over tre fjerdedele af de byrder, der kan opregnes, er nogle, vi har været fælles om. Så der er jo altså også gode fælles begrundelser.

Svend Erik Hovmand (V):

Ministeren sluttede med at sige, at vi har været fælles om at indføre en række af de byrder, der her er tale om. Erkendt, det har jeg sagt lige fra starten, vi har vores medansvar. Jeg har også sagt, at i den tidligere regering følte vi, at det var et problem, og vi følte på egen krop, at det var svært at løse, og præcis derfor foreslog vi i finanslov 1995, at regering og opposition tog hinanden i hånden og bidrog til en løsning af det her problem. Det gjorde vi så, vi fik sat gang i arbejdet.

Siden er der faktisk ikke sket ret meget. Den nuværende regering har åbenbart ikke løftet samarbejdet. Jeg inviterede i sidste uge regeringen til et samarbejde om de her spørgsmål. Hvad har vi fået som svar? Ja, vi har fået det svar, som vi har hørt i dag. Jeg synes, det er utrolig ærgerligt, at det samarbejde, det, vi har været fælles om, som ministeren siger, ikke kan udkrystalliseres i et fællesskab om løsning af problemerne. Ministeren afviser alt, hvad der kommer fra vores side af forslag. Det synes jeg er så ærgerligt.

Så er der tre ting, jeg skal sige noget om. For det første til det, ministeren siger om, hvorvidt det er de borgerlige partier, der vil regulere på

ditten og datten, og nævner næringsbrev, rejsebureau, rørkartel. Jeg vil gerne se en dokumentation for, hvad det er, ministeren mener jeg har sagt. Hvad det er, ministeren mener den konservative ordfører har sagt eller andre har sagt? Jeg har i hvert fald aldrig nogen sinde sagt noget om de tre spørgsmål med krav om yderligere administrative byrder.

Det, jeg har sagt om vores konkurrencelovgivning, er, at her har vi faktisk gjort noget i fællesskab. Vi har lavet et nyt system. Vi håber nu at få styr på de problemer, som har vist sig i de seneste uger, fordi vi synes, at det er meget vigtigt, at den frie konkurrence udøves på lige og reelle vilkår.

Til gengæld har vi peget på en lang række områder, hvor vi synes, regeringen burde have sat hælene i og sagt, at der skal ikke lovgives, emballageafgiften eksempelvis.

Når direktør Lars Ive fra Matas kan stå frem og sige, at det her koster lige så meget at administrere, som staten får hjem i provenu, er det da et eklatant eksempel på en lovgivning, der er helt overflødig.

Eller tag f.eks. pinsepakken. Hvad var det, der skete? 18.750 virksomheder med en omsætning på over 10 mio. kr. fik tredoblet antallet af momsafregninger. Det var vist også noget, vi kunne have undværet. Eller tag den tanke, som nu er blevet officiel, nemlig en reklameafgift. Hvordan skal man overhovedet administrere sådan noget? Jeg beder ministeren om at svare på disse spørgsmål.

Så endelig til sidst spørgsmålet om landbruget. Jamen jeg vil da gerne nævne et eksempel. Jeg rejste faktisk en sag over for regeringen sidste år, fordi landmændene skulle udfylde et meget omfattende spørgeskema for at beskrive, hvordan man anvender sin jord til hvilke afgrøder. Det skulle man aflevere til EU-direktoratet, og 2 måneder senere kom der et tilsvarende spørgeskema fra Danmarks Statistik, som ikke var udformet på samme måde, og det krævede altså, at man brugte ganske meget tid på at udfylde de to skemaer.

Så kaldte vi ministerens kolleger i samråd i Erhvervsudvalget, og efter to en halv time lykkedes det at få fødevarerministeren og økonomiministeren til at sige: O.k., nu går vi så hjem og forsøger at lave ét skema. Det lykkedes, og dermed sparede man 45.000 landmænd for at bruge en masse overflødig tid.

Til allersidst spørgsmålet om tallene. Det er klart, at hvis man ikke sætter sig ind i, hvad det